

ພຣະທຳດານິເອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍສອງ

ການນຳໃຊ້ສາມປະການຂອງຜູ້ສັງຂ່າວ: ການເປີດເຜີຍພະລັງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ

Jeff Pippenger

2024-02-29

ການນຳໃຊ້ເອົາໃນສາມລັກສະນະນັ້ນ ກ່າວເຖິງຂ່າວສານ, ຜູ້ນຳຂ່າວສານ, ແລະຂະບວນການ
ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການພິພາກສາບັງຄັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ
ແລະດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງການປິດເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນ. ການພິພາກສາບັງຄັບໃຊ້ນັ້ນທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນຈາ
ກຊ່ວງເວລາທີ່ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຍັງປະສົມດ້ວຍພຣະເມດຕາ
ໄປຈົນເຖິງເວລາທີ່ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຖືກເທລົງໂດຍບໍ່ມີພຣະເມດຕາ
ໃນໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ.

ການນຳໃຊ້ສາມປະການຂອງຜູ້ສັງຂ່າວສານຜູ້ຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບຜູ້ສັງຂ່າວສານແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ຊື່ໄປເຖິງຂ່າວສານ, ຜູ້ສັງຂ່າວສານ ແລະ ຂະບວນການ
ໃນຊ່ວງລະຍະສຸດທ້າຍຂອງການພິພາກສາສືບສວນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຊຶ່ງລະບຸເຖິງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝູນສີພັນຄົນ.
ຊ່ວງເວລານັ້ນສິ້ນສຸດລົງໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໂງ່ນໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ,
ຊຶ່ງເປັນເວລາທີ່ການພິພາກສາແບບບັງຄັບດຳເນີນການຂອງພຣະເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນ.

ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາໄດ້ຈັດຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບພຣະຄຣິດ, ຜູ້ສັງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ເພື່ອຮັບຮອງພັນທະສັນຍາໃຫ້ສຳເລັດຕາມການສຳເລັດແຫ່ງດານິເອນ ບົດ 9 ຂໍ້ 27. ໃນການກະທຳນັ້ນ
ທ່ານຍັງໄດ້ຈັດຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບພຣະຄຣິດໃຫ້ເສດສະດຸດເຂົ້າມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ
ແລະຊຳລະບັນດາບຸດຂອງເລວີໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດ,
ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແລະຕອນສິ້ນສຸດແຫ່ງພາລະກິດຂອງພຣະອົງທີ່ຍາວສາມປີເຄິ່ງ.
ການຊຳລະພຣະວິຫານຕົວຈິງໃຫ້ສະອາດນັ້ນ ເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງໃນການຊຳລະພຣະ
ວິຫານແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍບຸດຂອງເລວີ.

ການຊຳລະພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງແທ້ຈິງນັ້ນເປັນການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນ,
ແລະເມື່ອພຣະອົງຊົງກະທຳການນັ້ນສຳເລັດໃນ ໂຢຮັນ ບົດ 2 ຂໍ້ 13-22,
ພຣະວິນຍານບໍ່ລົງສຸດໄດ້ຊົງນຳພວກສາວົກໃຫ້ລະນຶກເຖິງຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງຈາກພຣະຄຳພີເດີມີ
ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງໃນການຊຳລະແລະກຳຈັດມົນທົນຂອງພວກສາວົກ
ຕາມການສຳເລັດແຫ່ງ ມາລາກີ 3.

ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງໃນພຣະທຳໂຢຮັນ, ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງລະບຸວ່າ
ເມື່ອພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະກາຍຂອງພຣະອົງຖືກທຳລາຍ, ພຣະອົງຈະຊົງຍົກມັນຂຶ້ນອີກພາຍໃນສາມວັນ.
ການໂຕ້ຕອບກັບພວກຍົວທີ່ຊອກຫາເລື່ອງໂຕ້ຖຽງໄດ້ເພີ່ມວ່າ
ການບູລະນະພຣະວິຫານຕາມຕົວອັກສອນຊຶ່ງເຮໂຣດໄດ້ດຳເນີນການ ແລະຊຶ່ງໄດ້ສຳເລັດລົງໃນປີນັ້ນພອດີ
ໄດ້ໃຊ້ເວລາສີ່ສິບຫົກປີ. ພຣະເຢຊູກຳລັງຊົງຊຳລະບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງໂດຍຜ່ານຕົວຢ່າງຂອງກົດຂັ້ນໜຶ່ງທີ່ກໍ່
ງວມເນື່ອງກັບພຣະວາຈາພະຍາກອນ ຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງປະດິດຖານໄວ້ພາຍໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ
ໂດຍຜ່ານການກະທຳຂອງບັນດາທູດສະຫວັນ, ພຣະວິນຍານບໍ່ລົງສຸດ ແລະບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ.

ພຣະອົງໄດ້ປະທານແບບຢ່າງແຕ່ງການພະຍາກອນໄວ້ວ່າ
ສົງທິເປັນຕົວຈົງນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງສົງຝ່າຍວິນຍານ.
ພຣະອົງໄດ້ວາງກະແຈແຕ່ງການພະຍາກອນຂອງຈຳນວນ "ສີສິບຫົກ" ໄວ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະວິຫານ.
"ສີສິບຫົກ" ເຄີຍເປັນຈຳນວນມືທຶມເຊໄດ້ຢູ່ເທິງພູເພືອຮັບຄຳແນະນຳສຳລັບພຣະວິຫານ. "ສີສິບຫົກ"
ແມ່ນຈຳນວນໂຄຣໂມໂຊມທີ່ປະກອບເປັນພຣະວິຫານມະນຸດ. "ສີສິບຫົກ" ແມ່ນຈຳນວນປີ (1798 ຫາ 1844)
ທີ່ໄດ້ສຳເລັດລົງໃນການຟື້ນຟູພຣະວິຫານຝ່າຍວິນຍານ ຊຶ່ງເຄີຍຖືກຢຽບຢູ່ລົງໂດຍຄວາມເຊື່ອນອກຮີດ
ແລະຕໍ່ມາໂດຍລະບົບສັນຕະປາປາ.

ການຊຳລະພຣະວິຫານສອງຄັ້ງນັ້ນປະກອບດ້ວຍນ້ອຍແຕ່ງສັນຍະລັກວ່າ ສາມມື້ເທົ່າກັບສີສິບຫົກປີ.
ມັນລວມເຖິງຫຼັກການວ່າ ສົງທິເປັນຕົວອັກສອນເປັນຕົວແທນຂອງສົງຝ່າຍວິນຍານ.
ມັນເປັນຕົວແທນທັງການສຳເລັດຄົບຖ້ວນ ແລະ ການທຳນາຍລ່ວງໜ້າຂອງຄຳພະຍາກອນ.
ການຊຳລະສອງຄັ້ງນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈົບປະການໜຶ່ງ ຊຶ່ງຖືກເຂົ້າໃຈຜິດໂດຍຄົນຈຳພວກໜຶ່ງ ແລະ
ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ອີກຈຳພວກໜຶ່ງ.

ການຊຳລະສອງຄັ້ງນັ້ນບົ່ງບອກເຖິງຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ
ເມື່ອຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເສື່ອມຊາມລົງຈົນເຖິງຂັ້ນທຶກາຍເປັນ "ຊົວອາຍຸທີ່ຫຼົ້ນຊຸ້
ແລະເປັນພັນງູຮ້າຍ," ຜູ້ທີ່ກຳລັງສະແຫວງຫາໝາຍສຳຄັນຢູ່
ທັງໆທັມໝາຍສຳຄັນນັ້ນກຳລັງຖືກອະທິບາຍແກ່ເຂົາໂດຍກົງ,
ເພາະວ່າໝາຍສຳຄັນອັນດຽວທີ່ຈະຖືກປະທານໃຫ້ນັ້ນ ຄື ໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການທຳລາຍພຣະວິຫານ
ຊຶ່ງຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃໝ່ໃນສາມວັນ.

ໂອ ຊາດເຊື້ອແຫ່ງງູພິດ, ເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນຄົນຊົວ ຈະເວົ້າສົງດີໄດ້ຢ່າງໃດ?
ເພາະວ່າບາງເວົ້າອອກມາຈາກສົງທິເຕັມຢູ່ໃນໃຈ.... ເມື່ອນັ້ນ ພວກນັກທຳ
ແລະພວກຟາຣີຊາຍບາງຄົນໄດ້ທຸນຕອບພຣະອົງວ່າ, ພຣະອາຈານ,
ພວກຂ້ານ້ອຍຢາກເຫັນໝາຍສຳຄັນຈາກທ່ານ. ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບແກ່ເຂົາວ່າ, ຄົນຊົວ
ແລະຫຼິ້ນຊຸ້ວຮ້າຍຊອກຫາໝາຍສຳຄັນ; ແລະຈະບໍ່ປະທານໝາຍສຳຄັນໃດແກ່ມັນ
ນອກຈາກໝາຍສຳຄັນຂອງໂຢນາສຜູ້ພະຍາກອນ: ເພາະດັ່ງທີ່ໂຢນາສໄດ້ຢູ່ໃນທ້ອງຟາໃຫຍ່ສາມວັນສາມຄົນ
ສັນໃດ, ບຸດມະນຸດກໍຈະຢູ່ໃນໃຈກາງຂອງແຜ່ນດິນໂລກສາມວັນສາມຄົນສັນນັ້ນ. ມັດທາຍ 12:34, 38-40.

ພະລັງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທັງປວງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກສະແດງອອກໃນການສຳເລັດຄົບຖ້ວນທັງສາມປະການຂອງພະຜູ້
ສົ່ງແຫ່ງພັນທະສັນຍາຜູ້ສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງໂດຍກະທັນຫັນ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃນຍອນ
ບົດທີ 2.

ແລະເທດສະການປັດສະຄາຂອງພວກຢິວໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ,
ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະຊົງພົບຄົນທີ່ຂ້າຍງົວ, ແກະ
ແລະນັກກາງແກຍໃນພຣະວິຫານ, ພ້ອມທັງພວກແລກເງິນນັ້ງຢູ່ນັ້ນ.
ເມື່ອພຣະອົງຊົງເຮັດແສ້ຈາກເຊືອກເສັ້ນນ້ອຍໆແລ້ວ,
ພຣະອົງກໍໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາທັງໝົດອອກຈາກພຣະວິຫານ, ທັງແກະ ແລະງົວດ້ວຍ;
ແລະໄດ້ເທເງິນຂອງພວກແລກເງິນອອກ, ພ້ອມທັງຄວາມໂຕະຂອງພວກເຂົາ;
ແລະຊົງກ່າວແກ່ຄົນທີ່ຂ້າຍນັກກາງແກວ່າ, "ຈົ່ງເອົາສົງເຫຼົ່ານີ້ໄປຈາກທີ່ນີ້ເສຍ;
ຢ່າເຮັດພຣະນິໄວດຂອງພຣະບໍດີຂອງເຮົາໃຫ້ເປັນເຮືອນຄ້າຂາຍ."
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍລະນຶກໄດ້ວ່າ ມີຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ,
"ຄວາມຮ້ອນຮົ່ນເພື່ອພຣະນິໄວດຂອງພຣະອົງໄດ້ຜ່າຜານຂ້ານ້ອຍເສຍແລ້ວ."
ເຫດນັ້ນພວກຢິວຈົ່ງຕອບແລະກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ,
"ພຣະອົງຈະສຳແດງໝາຍສຳຄັນອັນໃດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ, ໃນເມື່ອພຣະອົງເຮັດການເຫຼົ່ານີ້?"

ພຣະເຢຊູຊົງຕອບແລະກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງທຳລາຍພຣະວິຫານນີ້ເລີຍ, ແລະໃນສາມວັນເຮົາຈະຍົກມັນຂຶ້ນ." ເຫດນັ້ນພວກຢິວຈຶ່ງກ່າວວ່າ, "ພຣະວິຫານນີ້ໃຊ້ໄວລາກໍ່ສ້າງສິບຫົກປີ, ແລະພຣະອົງຈະຍົກມັນຂຶ້ນໃນສາມວັນຫຼື?" ແຕ່ພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະກາຍຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະອົງຊົງຄືນພຣະຊົນຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ, ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍ່ລະນຶກໄດ້ວ່າ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວສັງເກດແກ່ພວກເຂົາ; ແລະພວກເຂົາກໍ່ເຊື່ອພຣະຄຳພີແລະຖອຍຄຳທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວໄວ້. ໂຢຮັນ 2:13-22.

ຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາຈະຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະຈະຊຳລະລ້າງບຸດຫຼານຂອງເລວດີວັຍ ເຫມືອນດັ່ງ "ເງິນ" ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ "ຄຳ" ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມເຊື່ອ. ຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາຈະຊຳລະບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍເພີ່ມພູນ "ຄວາມເຊື່ອ" ຂອງເຂົາໃນ "ພຣະຄຳ" ຜ່ານພະຍາກອນຂອງພຣະອົງ. ພຣະຄຳຜ່ານພະຍາກອນນັ້ນໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແຕ່ກໍ່ເພື່ອຊຳລະລ້າງດີວັຍ. ພຣະຄຳຜ່ານພະຍາກອນຂອງພຣະອົງຍ່ອມເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບຢູ່ສະເໝີ ແລະໂດຍຜ່ານພຣະຄຳຜ່ານພະຍາກອນຂອງພຣະອົງນັ້ນເອງ ບຸດຫຼານຂອງເລວດີວັຍຈຶ່ງຖືກຊຳລະລ້າງໃນຊ່ວງເວລາທີ່ ພຣະອົງສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ.

"'ຜູ້ຊົງຖືພັດຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງຈະຊຳລະລາຍນວດເຂົ້າຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະອາດໝົດສົນ ແລະ ຈະຮອບຮອມເຂົ້າສາລີຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນຍັງ.' ມັດທາຍ 3:12. ນີ້ແມ່ນໜຶ່ງໃນເວລາແຫ່ງການຊຳລະ. ໂດຍພຣະວາຈາແຫ່ງຄວາມຈິງ, ແກບກຳລັງຖືກແຍກອອກຈາກເຂົ້າສາລີ. ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກຕີ ແລະ ຊອບທຳຕົນເອງເກີນໄປຈົນບໍ່ຍອມຮັບຄຳຕັກຕືອນ, ຮັກໂລກຫຼາຍເກີນໄປຈົນບໍ່ຍອມຮັບຊີວິດແຫ່ງຄວາມຖອມຕົນ, ຫຼາຍຄົນຈຶ່ງຫັນໜ້າຈາກພຣະເຢຊູ ຄົນຈຳນວນຫຼາຍກໍ່ຍັງກຳລັງເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນນີ້. ຈິດວິນຍານທັງຫຼາຍໃນທຸກວັນນີ້ກໍ່ລັງຖືກທົດສອບ ດັ່ງທີ່ພວກສາວົກເຫຼົ່ານັ້ນໃນທຳມະສາລາທຶກເປົນາອູມເຄຣັຍຖືກທົດສອບ. ເມື່ອຄວາມຈິງຖືກນຳມາປະກາດແກ່ຫົວໃຈ, ພວກເຂົາກໍ່ເຫັນວ່າຊີວິດຂອງຕົນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາເຫັນຄວາມຈຳເປັນແຫ່ງການປ່ຽນແປງຢ່າງຄົບຖ້ວນໃນຕົນເອງ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຕຽມໃຈທີ່ຈະຮັບເອົາວຽກງານແຫ່ງການປະຕິເສດຕົນເອງນັ້ນ. ເຫດສະນັ້ນ ເມື່ອບາບຂອງພວກເຂົາຖືກເປີດເຜີຍ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໂກດຮ້າຍ. ພວກເຂົາຈາກໄປດ້ວຍຄວາມຊຸ່ນເຄືອງ, ເໝືອນດັ່ງພວກສາວົກທີ່ຈາກພຣະເຢຊູໄປ ໂດຍບໍ່ມີວ່າ, 'ຄຳນຶກເກີນໄປ; ໃຜຈະຟັງໄດ້?'" The Desire of Ages, 392.

"ວິນຍານເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຖືກທົດສອບ" ໃນ "ສາລາທຳທຶກເປົນາອູມ," ໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ເມື່ອພຣະຄຣິດກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງກິນເນື້ອຂອງພຣະອົງ ແລະດື່ມໂລຫິດຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງກໍ່ລັງໃຊ້ກາຍທາງກາຍຕາມຕົວອັກສອນຂອງພຣະອົງເພື່ອສື່ຖືງຄວາມຈິງຜ່ານວິນຍານ. ນັ້ນແມ່ນພາບແທນເຊິ່ງພຣະອົງສຳແດງໄວ້ຢ່າງດຽວກັນກ່ຽວກັບພຣະວິຫານໃນພຣະທຳໂຢຮັນ ບົດທີສອງ. ເມື່ອຫຼັກການທີ່ວ່າ ສົ່ງທິເປັນຕາມຕົວອັກສອນຍ່ອມມາກ່ອນ ແລະເປັນພາບແທນຂອງສົ່ງຜ່ານວິນຍານ ຖືກຮັບຮູ້ວ່າເປັນ "ຄຳກ່າວທີ່ໜັກຍາກ" ຊຶ່ງພວກເຂົາບໍ່ຕຽມໃຈທີ່ຈະ "ຟັງ," ພວກເຂົາຈຶ່ງຫັນຫຼັງ ແລະຈາກພຣະອົງໄປ ບໍ່ເດີນກັບພຣະອົງອີກເລີຍ. ເຫດການນັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນພຣະທຳໂຢຮັນ ບົດທີຫົກ ຂໍ້ທີຫົກສິບຫົກ (666), ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄມ້ຊຳ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວ້ໃດຍ່ອມທີ 22 ຕຸລາ 1844, ແລະສົ່ງນັ້ນກໍ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວ້ໃດຍ່ອມໄມ້ກ້າງແຂນແຫ່ງການວາຣົ.

ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນ ສາວກິຂອງພຣະອົງຫຼາຍຄົນໄດ້ຖອຍກັບໄປ
ແລະບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຮ່ວມກັບພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ. ໂຢຮັນ 6:66

ໃນ ໂຢຮັນ ບົດທີ 2, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ນຳຈົດໃຈຂອງພວກສາວກິໃຫ້ "ລະນຶກເຖິງ"
ຄຳພະຍາກອນທີ່ພັນລະນາເຖິງຄວາມເຮັດດ້ວຍໃຈຮ້ອນຮົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຄຳວ່າ "ເຮັດດ້ວຍໃຈຮ້ອນຮົນ"
ກໍແມ່ນຄຳດຽວກັນກັບ "ຫຼົງຫວງ" ທັງໃນພາສາເຮັບຣົວ ແລະ ພາສາກຣີກ.

ດ້ວຍວ່າຄວາມຮ້ອນຮົນເພື່ອພຣະນິເກດຂອງພຣະອົງໄດ້ເຜົາຜານຂ້າງອ້ອມເສຍສິນ;
ແລະຄຳຕົກຢູ່ຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຕົກຢູ່ພຣະອົງໄດ້ຕົກມາເຖິງຂ້າງອ້ອມ. ພຣະຄຳສັນລະເສີນ 69:9

ຄວາມຮ້ອນຮົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຫຼົງຫວງຂອງພຣະອົງ,
ເປັນຕົວແທນຂອງອົງປະກອບໃນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າໃນຖານະພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຫຼົງຫວງ,
ຊຶ່ງຄວາມຫຼົງຫວງນັ້ນປາກົດເຖິງຄົນທີ່ຊົງພຣະອົງໄປຈົນເຖິງຊົວອາຍຸທັກສາມແລະທັສີ.
ໃນບົດທັສີຂອງພຣະທຳໂຢຮັນ,
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກຳລັງວາງໄວ້ວ່າການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດທັສີເລັດໂດຍຜູ້ສັງສານແຫ່ງພັນທະສັນຍານັ້ນ
ເກີດຂຶ້ນໃນຊົວອາຍຸທັສີແລະເປັນຊົວອາຍຸສຸດທ້າຍ,
ເຖິງແມ່ນວ່າຍັງມີບາງຄົນຂອງຊົວອາຍຸທັສາມຍັງຢືນຢູ່ເມື່ອຈອກຂອງຊົວອາຍຸສຸດທ້າຍນັ້ນເຕັມ.
ຊົວອາຍຸນັ້ນເປັນຊົວອາຍຸທີ່ຟຸ້ນຟູແລະເປັນຊາດພັນຂອງງຮ້າຍ.

ໃນເຊເລໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງຄົນຮຸ່ນທັສີ, ແລະໃນເວລານັ້ນເອງ ໃນເຊເລໄດ້ຮັບການສັງສອນຕະຫຼອດສີ່ສິບຫົກວັນ
ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານ. ໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ ທ່ານໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດ ຊຶ່ງໃນພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສອງໄດ້ຊີ້ແຈງວ່າ
ຄວາມຫວງແຫນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກສຳແດງອອກໃນຄົນຮຸ່ນທັສາມແລະທັສີ.

ແລະພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ອັບຣາມວ່າ, "ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າ
ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຄົນຕ່າງດ້ວຍໃນແຜ່ນດິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນ ແລະຈະຮັບໃຊ້ຊົນຊາດນັ້ນ;
ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ມີບັງຄັບເຊື້ອສາຍນັ້ນຢູ່ສູ່ຮ້ອຍປີ. ແລະຊົນຊາດນັ້ນທີ່ເຂົາທັງຫຼາຍຈະຮັບໃຊ້
ເຮົາຈະພິພາກສາ; ແລະພາຍຫຼັງ ພວກເຂົາຈະອອກມາພ້ອມດ້ວຍຊັບສິນອັນຫຼວງຫຼາຍ. ສ່ວນເຈົ້າ
ເຈົ້າຈະໄປຫາບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າຢ່າງສະຫງົບ; ເຈົ້າຈະຖືກຝັງເມື່ອຊະລາພາບອັນດີ. ແຕ່ໃນຊົວອາຍຸທັສີ
ພວກເຂົາຈະກັບມາທືນອີກ; ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຊາວອາໄມໄຮຍັງບໍ່ເຕັມ." ປະຖົມມະການ
15:13-16.

ໃນຊົວອາຍຸຮຸ່ນສຸດທ້າຍຂອງອິສະຣາເອນບູຮານ, ພຣະວິຫານແຫ່ງຄຣິດຕະຈັກຄຣິສຕຽນ, ຊຶ່ງເປີດໂຕໄດ້ເອີ້ນວ່າ
"ເຮືອນຝ່າຍວິນຍານ," ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ. ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງຄວາມຫຼົງຫວງຂອງພຣະອົງສອງເທື່ອ ເມື່ອໃນຄວາມຮ້ອນຮົນຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງໄດ້ຊຳລະພຣະວິຫານໃຫ້ສະອາດ. ໃນປີ 1844
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກຕັ້ງພຣະວິຫານຝ່າຍວິນຍານຂອງພວກມິນເລີຣາຍ,
ແລະອີກຄັ້ງໜຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຜ່ານພັນປະຊາຊົນທີ່ເຄີຍຖືກເລືອກໄວ້ແຕ່ກ່ອນ. ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ
ຜູ້ສັງສານແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ສະເດັດມາຢ່າງກະທັນຫັນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ການປາກົດຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກຕຽມໄວ້ວ່າໜ້າໂດຍຜ່ານພັນທະກົດຂອງ William Miller. ເມື່ອພວກ
Protestant ແລະ Millerites ເຂົ້າໃກ້ວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ຄົນສອງຈຳພວກໄດ້ຖືກທົດສອບ.
ການທົດສອບຂອງພວກ Protestant ໄດ້ມາຮອດໃນເວລາແຫ່ງອະສາມ
ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທຳອິດມາເຖິງໃນປີ 1798. ຫຼັງຈາກຂ້າວສານທີ່ຈະທັງ "ຊຳລະ ແລະ ກຳຈັດສົ່ງເບື້ອນ"
ບັນດາບຸດຂອງ Levi ໄດ້ຖືກກຳນົດເປັນຮູບແບບຢ່າງເປັນທາງການໃນປີ 1831, ການທົດສອບຂອງພວກ
Protestant ກໍໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນ ເມື່ອຂ້າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ຮັບລົດອຳນາດໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ
1840. ໃນວັນທີ 19 ເມສາ 1844, ພວກ Protestant ໄດ້ສອບຕົກໃນການທົດສອບນັ້ນ ແລະ

ກາຍເປັນບັນດາທິດາຂອງ Babylon.

ຈາກນັ້ນ ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດກໍໄດ້ມາເຖິງ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກມັນເລີ່ມສູນເສຍໄດ້ຖືກທົດສອບ ແລະ ການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດພ້ອມທັງການກໍາຈັດສົງຄົມເປັນໄປດ້ວຍສິດ.

ເມື່ອຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ຮັບພະລັງອໍານາດຢູ່ການປະຊຸມຄຳຍທຶ Exeter

ໃນວັນທີສິບສອງຫາວັນທີສິບເຈັດເດືອນສົງຫາ

ການທົດສອບທຶນໍາໄປສູ່ການແຍກພວກມັນເລີ່ມສູນເສຍໄດ້ຖືກທົດສອບໄດ້ສໍາເລັດ.

ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງພວກມັນຍາແລະພວກໂງ່ເຂລານັ້ນຄົນນັ້ນ,

ຊຶ່ງເປັນຂ່າວສານແຫ່ງຄຳຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນທາງຄຳພະຍາກອນ. ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທຳອິດມາເຖິງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ພຣະວິຫານໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນແລ້ວ (ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ). ໃນຈຸດນັ້ນ

ຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ.

"ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະທີ່ເປັນມະຫາປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາ ເຂົ້າສູ່ສະຖານບໍລິສຸດທຶສຸດ ເພື່ອການຊໍາລະພຣະວິຫານ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນ ດານເອນ 8:14;

ການສະເດັດມາຂອງບຸດແຫ່ງມະນຸດໄປຫາຜູ້ຊົງພຣະຊົນນິລັນດອນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນ ດານເອນ

7:13; ແລະການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ

ດັ່ງທີ່ມາລາກໄດ້ພະຍາກອນໄວ້ລ້ວນເປັນຄຳບັນຍາຍຂອງເຫດການດຽວກັນ;

ແລະສົງຄົມຢັ້ງຖືກເປັນພາບແທນໂດຍການມາຂອງເຈົ້າບ່າວເຂົ້າສູ່ພິທີສົມລົດ

ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ພັນລະນາໄວ້ໃນຄຳອຸປະມາເຮືອງພຣົມມະຈາລີສິບຄົນ ໃນ ມັດທາຍ 25." The Great Controversy, 426.

ໃນເວລານັ້ນເອງ ທູດແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ລົງຕົ້ນພຣະກິດຂອງພຣະອົງໃນການຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດ

ແລະກໍາຈັດມົນທົນຂອງບັນດາສາວິກມັນເລີ່ມຮູ້ ຜູ້ຊົງຖືກລະບຸໄວ້ໃນ ມາລາກ໌ ບົດທີ 3

ວ່າເປັນບຸດຫຼານຂອງເລວີ.

"ຫຼາຍຄົນທີ່ໄດ້ອອກໄປພົບເຈົ້າບ່າວພາຍໃຕ້ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທຳອິດ

ໄດ້ປະຕິເສດອົງທຳອິດ ຄືຂ່າວສານແຫ່ງການທົດສອບຂຶ້ນສູດທ້າຍທີ່ຈະຖືກປະກາດແກ່ໂລກ

ແລະເມື່ອການເອີ້ນສູດທ້າຍຖືກປະກາດ ກໍຈະມີການຍຶດຖືຈຸດຍືນທຶຄ້າຍກັນ."

"ທຸກລາຍລະອຽດຂອງຄຳອຸປະມານນີ້ໄດ້ຮັບການສຶກສາຢ່າງຮອບຄອບ.

ພວກເຮົາຖືກນຳສະເໜີໃຫ້ເຫັນວ່າ ບໍ່ແມ່ນຢູ່ຜ່າຍຍິງພົມມະຈັນທີ່ສະຫຼາດ ກໍຢູ່ຜ່າຍຍິງພົມມະຈັນທີ່ໃຈ."

Review and Herald, October 31, 1899.

ເມື່ອຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ຮັບພະລັງໃນວັນທີ 11 ສົງຫາ 1840,

ຜູ້ຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການເຄືອນໄຫວ Millerite. ຕໍ່ມາໃນວັນທີ 19 ເມສາ 1844,

ຄົນກຸ່ມໃຫຍ່ກຸ່ມໜຶ່ງໄດ້ອອກຈາກການເຄືອນໄຫວນັ້ນ. ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844,

ທັດສະນະແບບດັ້ງເດີມເຫັນວ່າ ມີປະມານຫ້າສິບວິນຍານທີ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໂດຍຄວາມເຊື່ອສູ່ສະຖານບໍລິສຸດທຶສຸດ. ຖ້າ

ສົມມຸດວ່າຈຳນວນນັ້ນໂດຍປະມານແມ່ນຫ້າສິບວິນຍານທີ່ໄດ້ຕິດຕາມແສງສະຫວ່າງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ

ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ແລ້ວມັນໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບຂໍ້ເຈົ້າວ່າ "ຫຼາຍຄົນ"

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍອມຮັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທຳອິດ "ໄດ້ປະຕິເສດອົງທຳອິດ"

ຄືຂ່າວສານທົດສອບສຸດທ້າຍ?"

ຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ

ແລະໄດ້ເປີດເຜີຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຖານນະມັດສະການໃນສະຫວັນ ແລະຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ

ມາແກ່ຫ້າສິບຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຕິດຕາມເຂົ້າໄປສູ່ປະສົບການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ,

ແຕ່ໃນເບື້ອງຕົ້ນພວກເຂົາໄດ້ກະຈັດກະຈາຍ.

ໃນເວລານັ້ນຄວາມຜິດຫວັງຂອງພວກເຂົາຍັງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ, ເຖິງແມ່ນວ່າ Sister White ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຊາບວ່າ

ຄວາມຜິດຫວັງຂອງພວກເຂົາບໍ່ໃຫຍ່ເທົ່າກັບຂອງພວກສາວົກພາຍຫຼັງໄມ້ກ້າງແຂນ.

ໃນທັງສອງປະຫວັດສາດທີ່ຂະໜານກັນນັ້ນ,

ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງເປີດພຣະວາຈາພະຍາກອນຂອງພຣະອົງແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຜິດຫວັງ, ແລະພາຍໃນປີ 1850, ຊົດເຮົາ White ກ່າວວ່ານາງໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າໃນເວລານັ້ນ

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງຊົງຢຽດພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກອີກຄັ້ງໜຶ່ງເພື່ອຮອບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.

“ວັນທີ 23 ກັນຍາ, [1850] ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຍືນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງເພື່ອກຳລັງຄົ້ນຄົ້ນທີ່ໃຫຍ່ຢູ່ແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,

ແລະວ່າຄວາມພະຍາຍາມທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຖືກເພີ່ມທະວີເປັນສອງເທົ່າໃນເວລາແຫ່ງການຮອບຮວມນີ້.

ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ ອີສະຣາເອນຖືກຕັດແລະຖືກຈັກຂາດ; ແຕ່ບັດນີ້

ໃນເວລາແຫ່ງການຮອບຮວມ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປືນປົວ ແລະພັນບາດແຜໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.

ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ໄດ້ກະທຳເພື່ອແຜ່ຄວາມຈິງນັ້ນມີຜົນນ້ອຍຫຼາຍ,

ບັນລຸໂດຍພຽງເລັກນ້ອຍ ຫຼືແທບຈະບໍ່ໄດ້ທຳລາຍ; ແຕ່ໃນເວລາແຫ່ງການຮອບຮວມ

ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລົງພຣະຫັດເພື່ອຮອບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ

ຄວາມພະຍາຍາມທັງຫຼາຍເພື່ອແຜ່ຄວາມຈິງຈະບັງເກີດຜົນຕາມທີ່ມັ່ງໝາຍໄວ້.

ທຸກຄົນຄວນເປັນນຳໜຶ່ງໃຈດຽວ ແລະມີໃຈຮັບຮູ້ໃນພຣະລາຊະກິດນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ເປັນເລື່ອງໜ້າລະອາຍທີ່ໃດຈະອ້າງເຖິງເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍເພື່ອເອົາມາເປັນແບບຢ່າງປົກຄອງພວກເຮົາໃນບັດນີ້ໃນເວລາແຫ່ງການຮອບຮວມ;

ເພາະຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງກະທຳເພື່ອພວກເຮົາໃນບັດນີ້ໃຫ້ຫຼາຍກວ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃນເວລານັ້ນ

ອີສະຣາເອນກໍຈະບໍ່ຖືກຮອບຮວມເລີຍ. ການໃຫ້ຄວາມຈິງຖືກຕີພິມລົງໃນໜັງສືພິມນັ້ນ

ກໍຈຳເປັນພຽງກັບການປະກາດເທດສະໜາ.” Review and Herald, November 1, 1850.

ທີ່ໄມ້ກ້າງແຂນ ພວກສາວົກໄດ້ຖືກແຍກຢາຍອອກ, ແລະໃນປະຫວັດການນັ້ນ, ສາມມັຕິມາ

ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລີ່ມຮອບຮວມພວກສາວົກທີ່ຖືກແຍກຢາຍຂອງພຣະອົງ. ປະມານສາມປີຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດຂອງປີ 1844, ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງເລີ່ມຮອບຮວມຝັ່ງແກະທີ່ຖືກແຍກຢາຍຂອງພຣະອົງ. ໃນປະຫວັດການນັ້ນ

ພຣະອົງໄດ້ຊົງນຳພາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ເລີ່ມວຽກງານການພິມເພື່ອແຜ່

ແລະໃຫ້ຈັດພິມຕາຕະລາງອັນທີສອງໃນສອງຕາຕະລາງຂອງ Habakkuk, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຈັດທຳຂຶ້ນໃນທ້າຍປີ 1850, ແລະຕໍ່ມາໄດ້ເລີ່ມນຳອອກຂາຍໃນ Review and Herald, ໃນເດືອນມັງກອນ ປີ 1851.

ແຜນພາບປີ 1843 ເຄີຍເປັນຕົວແທນທາງກາຍະພາບຂອງຂ່າວສານທີ່ຊຳລະພຣະວິຫານ

ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດຂອງຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ.

ເມື່ອທຸດສະຫວັນອົງທີສາມມາເຖິງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກຳນົດທີ່ຈະໃຫ້ພຣະອົງສຳເລັດພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງ

ແລະນຳປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງກັບບ້ານ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ກະບົດດັງທີ່ອີສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເຄີຍກະບົດ, ແລະຈາກນັ້ນທັງອີສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານແລະອີສະຣາເອນໃນສະໄໝປະຈຸບັນກໍຖືກກຳນົດໃຫ້ພະເຈົ້າຈອນຢູໄນຖື

ນຳນັດນານ. ຖ້າຫາກວ່າບັນດາແອດເດນຕິດເຫຼົ່ານັ້ນ

ຜູ້ຊົງໃນເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ຍອມຮັບແສງສະຫວ່າງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ ໄດ້ດຳເນີນຕົວໄປໂດຍຄວາມເຊື່ອ,

ໂດຍຖືເອົາຕົວແທນທາງກາຍະພາບຂອງຂ່າວສານຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງກໍຄືແຜນພາບປີ 1850,

ພວກເຂົາກໍຈະສາມາດນຳເອົາການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູໃຫ້ມາເຖິງ ແລະໄດ້ກັບບ້ານ.

ແຕ່ພວກເຂົາຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ຊ້ຳຮອຍປະຫວັດສາດຂອງໂຢຊວຍແລະຄາເລັບ

ແລະຂອງສາຍລັບສົບຄົນຜູ້ບໍ່ສັດຊື່.

“ຖ້າຫາກຊາວແອດເວນຕິສ ຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນປີ 1844
ໄດ້ຍຶດໝັ້ນຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນໄວ້ຢ່າງໝັ້ນຄົງ
ແລະໄດ້ກ້າວຕໍ່ໄປຢ່າງເປັນນ້ຳໜັງໃຈດຽວກັນໃນພຣະການຊົງນຳທຶກຳລັງເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າ,
ໂດຍຮັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ
ແລະປະກາດຂ່າວສານນັ້ນແກ່ໂລກດ້ວຍຣົດເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,
ພວກເຂົາກໍຄົງຈະໄດ້ເຫັນຄວາມລອດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຄົງຈະໄດ້ຊົງກະທຳການຢ່າງມີຣົດອຳນາດຮ່ວມກັບຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຂົາ,
ພຣະລາຊະກິດກໍຄົງຈະໄດ້ສຳເລັດ, ແລະພຣະຄຣິດກໍຄົງຈະໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວໃນເວລານີ້ເພື່ອຮັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໄປຮັບບຳເໜັດຂອງພວກເຂົາ.
ແຕ່ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄວາມສົງໄສແລະຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທີ່ຕິດຕາມມາຫຼັງຄວາມຜິດຫວັງນັ້ນ,
ຜູ້ເຊື່ອໃນການສະເດັດມາຫຼາຍຄົນໄດ້ປະຖົມຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ.... ດັ່ງນັ້ນພຣະລາຊະກິດຈຶ່ງຖືກຂັດຂວາງ,
ແລະໂລກກໍຖືກປະໄວ້ໃນຄວາມມືດ.
ຖ້າຫາກຄະນະແອດເວນຕິສທັງໝົດໄດ້ຮ່ວມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນຢູ່ເທິງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະຄວາມເຊື່ອຂອງພຣະເຢຊູ ປະຫວັດຂອງພວກເຮົາກໍຈະແຕກຕ່າງອອກໄປຢ່າງກວ້າງໄກພຽງໃດ!”
Evangelism, 695.

ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັດຕິສະມາ ແລະ ວິນລຽມ ມົນເລີໄດ້ຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບພຣະຄຣິດໃຫ້ສະເດັດມາຢ່າງກະທັນຫັນ
ແລະ ຊຳລະປະຊາຊົນໜຶ່ງຜູ້ຈະນຳຂ່າວສານແຫ່ງຄວາມລອດພາຍໃຕ້ລັດອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄປສູ່ທົ່ວໂລກ. ພວກສາວົກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ສຳເລັດພາລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍແກ່ພວກເຂົາ,
ແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການແອດເວນຕິສະມັບໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ. ພາຍໃນປີ 1856
ພວກເຂົາໄດ້ຕົກລົງສູ່ສະພາບຂອງລາໂອດີເຊຍ, ປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງທີ່ກ້າວໜ້າຂອງ “ເຈດີເທອີ,” ແລະ ໃນປີ
1863 ໄດ້ເລີ່ມຂະບວນການແຫ່ງການກະບົດທີ່ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນຕະຫຼອດໄປຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່
ກຳລັງຈະມາໃນໂງ່ນນີ້. ການກະບົດໃນປີ 1863 ໄດ້ຖືກເປັນແບບໂດຍການກະບົດຂອງສົບຜູ້ສອດແນມ.
ໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງສະຖິຕິປະຫວັດການພະເນຈອນໃນຖົນກັ່ນດານ
ອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝໂບຮານຖືກນຳກັບຄືນມາສູ່ການທົດສອບດຽວກັນນັ້ນ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວຢ່າງຂອງອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ທີ່ຖືກນຳກັບຄືນມາສູ່ການທົດສອບໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ.

ການກະບົດຂອງຜູ້ສອດແນມສົບຄົນທີ່ກາເດັດ ໄດ້ຖືກທຳຊ້ຳອີກທີ່ກາເດັດໃນອີກສະຖິຕິບັດມາ.
ການກະບົດຂອງຜູ້ສອດແນມສົບຄົນທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການພະເນຈອນໃນຖົນກັ່ນດານເປັນເວລາສະຖິຕິບັດ
ນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດໃນປີ 1863
ເມື່ອອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ໄດ້ນຳເອົາການພະເນຈອນຂອງຕົນເອງໃນຖົນກັ່ນດານແຫ່ງ Laodicea.
ໃນຕອນທ້າຍຂອງສະຖິຕິບັດອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ຖືກນຳກັບມາຍັງກາເດັດອີກຄັ້ງ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊີ້ບອກວ່າ ການທົດສອບທີ່ຊຳລະ Millerite Adventism ໃນການກະບົດປີ 1863 ຈະຖືກທຳຊ້ຳອີກ
ເມື່ອຜູ້ສັງສານແຫ່ງພັນທະສັນຍາຈະສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງອີກຄັ້ງຢ່າງກະທັນຫັນ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ໃນການພິຈາລະນາຄວາມແລະບາຊານນັ້ນ ມີຫຼາຍຄົນທີ່ລະນຶກເຖິງເຫດການຕ່າງໆ ຊຶ່ງເກືອບສະຖິຕິບັດປົກກະຕິ
ໃນກາເດັດ ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ອົດສະຣາເອນຕ້ອງພະເນຈອນຢູ່ໃນຖົນກັ່ນດານເປັນເວລາຍາວນານ.
ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນວ່າ ລາຍງານຂອງພວກສາຍລັບກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍານັ້ນ
ໃນຫຼາຍປະການກໍຖືກຕ້ອງ. ບັນດານະຄອນທັງຫຼາຍມີກຳແພງລ້ອມ ແລະໃຫຍ່ໃຈຫຼາຍ
ແລະມີພວກຄົນຍົກອາໄສຢູ່ ຊຶ່ງເມື່ອທຽບກັບພວກເຂົາແລ້ວ ຊາວເຮັບເຮົາເປັນພຽງຄົນຕົວເລັກໆເທົ່ານັ້ນ.
ແຕ່ໃນບັດນີ້ ພວກເຂົາສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າ
ຄວາມຜິດພາດອັນນຳໄປສູ່ຄວາມພິນາດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນ
ຄືການບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນຣົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງພຽງຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ

ທີ່ໄດ້ຂັດຂວາງພວກເຂົາໃຫ້ເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນອັນງົດງາມນັ້ນໃນທັນທີ.

“ເມື່ອໃນຄັ້ງທຳອິດທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຕຽມເຂົ້າສູ່ດິນແດນຄານາອານ, ພາລະກິດນັ້ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກນ້ອຍກວ່າໃນເວລານີ້ຫຼາຍ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງວ່າ ຖ້າພວກເຂົາຈະເຊື່ອຟັງພຣະສຽງຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຈະສະເດັດໄປຂ້າງໜ້າພວກເຂົາ ແລະຈະຕໍ່ສູ້ແທນພວກເຂົາ; ແລະພຣະອົງຈະຊົງສົ່ງຕົວຕໍ່ມາເພື່ອຂັບໄລ່ຊາວເມືອງຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນອອກໄປ. ຄວາມຫວາດຫວັ່ນຂອງປະຊາຊາດຕ່າງໆຍັງບໍ່ທັນຖືກປຸກໃຫ້ຕົ້ນຂຶ້ນໂດຍທົ່ວໄປ, ແລະການຕຽມການພຽງເລັກນ້ອຍເທົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກຈັດເຮັດເພື່ອຕໍ່ຕ້ານການກ້າວໜ້າຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ເມື່ອບັດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນຊາໃຫ້ອັສຣາເອນເຄືອນໜ້າຕາໄປ, ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຮຸກເຂົ້າປະເຊີນກັບສັດຕູທີ່ຕົນຕົວແລະມີອຳນາດ, ແລະຈຳຕ້ອງຕໍ່ສູ້ກັບກອງທັບໃຫຍ່ທີ່ມີການຝຶກຝົນດີ ຊຶ່ງໄດ້ຕຽມພ້ອມໄວ້ແລ້ວເພື່ອຕ້ານທານການເຂົ້າມາຂອງພວກເຂົາ.”

“ໃນການຕໍ່ສູ້ຂອງເຂົາກັບ Og ແລະ Sihon ປະຊາຊົນໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າສູ່ການທົດສອບອັນດຽວກັນທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາໄດ້ລົ້ມເຫລວຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດພາຍໃຕ້ມັນ. ແຕ່ບັດນີ້ການທົດລອງນັ້ນຮ້າຍແຮງກວ່າຫຼາຍກວ່າ ມື້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຊາໃຫ້ອັສຣາເອນກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ. ອຸປະສັກທັງຫຼາຍໃນເສັ້ນທາງຂອງເຂົາໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ນັບແຕ່ເວລາທີ່ເຂົາໄດ້ປະຕິເສດບ່ອນ ເຄືອນໄປເມື່ອຖືກເອີ້ນໃຫ້ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ກໍເປັນເຊັ່ນນີ້ແຫຼ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຍັງຊົງທົດສອບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ແລະຖ້າພວກເຂົາລົ້ມເຫລວບ່ອນອົດທົນຕໍ່ການທົດລອງນັ້ນໄດ້ ພຣະອົງກໍຊົງນຳພວກເຂົາກັບມາຍັງຈຸດເດີມນັ້ນອີກ, ແລະໃນຄັ້ງທີສອງການທົດລອງຈະເຂົ້າມາໃກ້ຊິດກວ່າ ແລະຈະຮ້າຍແຮງກວ່າຄັ້ງກ່ອນ. ສິ່ງນີ້ຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຜ່ານການທົດສອບນັ້ນໄດ້ ຫຼືຖ້າພວກເຂົາຍັງກະບົດຢູ່ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງຖອນຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງອອກຈາກພວກເຂົາ ແລະບ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມມືດ.” Patriarchs and Prophets, 436, 437.